

Arbeidsplan 2024-2026

Vedtatt av Nei til EUs landsmøte 10. november 2024

Innholdsfortegnelse

Innledning.....	3
Nei til EU – en viktig og tydelig aktør i samfunnsdebatten	4
Erstatt EØS-avtalen	6
Uavhengig miljø- og klimapolitikk.....	7
Energipolitikk	8
EUs helseunion	9
Arbeidsliv.....	10
EUs feilslåtte økonomiske politikk.....	11
Landbruk, fisk og beredskap	12
EUs militære oppbygging.....	13
Internasjonal solidaritet	14
Stortingsvalget 2025	14
Folkebevegelsen og organisasjonen Nei til EU - en sterk organisasjon med tydelig ledelse	15

Innledning

Nei til EU har i mange år kjempet mot norsk medlemskap i Den europeiske unionen. Den viktigste grunnen til dette er at vi vil beskytte norsk demokrati og suverenitet.

Denne kampen er på ingen måte over. I 2025 er det stortingsvalg, og flere partier har allerede signalisert at de ønsker en ny medlemskapsdebatt. Mengden av rettsakter fra EU i form av direktiver, forordninger og annet regelverk øker. Mange av disse er særs inngripende og setter sitt preg på politikktutforming i landet. Samtidig som motstanden mot medlemskap i unionen holder seg på et klart flertall, og holdningen til EØS-avtalen blir mer kritisk, ser vi et storting som innfører EU-politikk på en rekke områder uten store politiske diskusjoner og motforestillinger. Vi hører alt for ofte at vi må se til Den europeiske unionen for å få til den beste politikken. I mange saker opptrer regjerende myndigheter handlingslammet, det er nok å nevne energipolitikken.

Det økende demokratiske underskuddet i EU er en realitet. EU-kommisjonen er ikke folkevalgt, og likevel den eneste instansen som kan fremme lovforslag i EU. Deltagelsen i valg til EU-parlamentet er svært lav. Mye makt overføres til byråer som i mange tilfeller har styrings- og kontrollmyndighet. Gjennom EØS-avtalen opplever vi også et demokratisk underskudd. Stortinget som lovgivende myndighet importerer lovgivning fra EU, og ikke-folkevalgte organ og lobbyister i EU setter dagsordenen.

Med dette bakteppet legges arbeidsplanen for Nei til EU fram. Våre hovedmål skal være fortsatt kamp mot medlemskap i Den europeiske unionen, og å få erstattet EØS-avtalen med en jevnbyrdig handelsavtale. Vår viktigste enkeltsak er å gjenvinne politisk kontroll med strøm, få Norge ut av EUs energiunion og ACER og at Norge bruker reservasjonsretten mot EUs fjerde energipakke.

Selv om det er et klart flertall mot medlemskap i EU, erkjenner Nei til EU at kunnskapen om unionen generelt og EØS-avtalen spesielt, ikke er god nok. Det må derfor være en målsetning å intensivere arbeidet med å opplyse og spre kunnskap om hvordan avtalen griper inn i norsk politikktutforming. Vi må vinne flere for kampsakene våre gjennom faktabasert og målrettet informasjonsarbeid. Vi skal være saklige og etterrettelige i all kommunikasjon, og vise respekt for alle, også meningsmotstandere. Målet er å bli den som leder an i debatten, og vi skal være en synlig samfunnsaktør som blir invitert eller tar initiativ til debatter om EØS-avtalen og EU-medlemskap.

Organisasjonen har betydelig kunnskap, og vi produserer mye informasjonsmateriell. Men det har vist seg vanskelig å få denne kunnskapen ut i samfunnet. Våre motstandere setter ofte dagsordenen i debattene, og det er de som oftest blir hørt og referert i ulike kanaler. Meningsmålinger viser imidlertid at det kan være stor forskjell mellom

mediebildet og flertallet i opinionen, både i synet på EU-medlemskap og enkeltsaker i EØS. Nei til EU har et stort potensial for å mobilisere enda flere for våre saker.

For å bli mer synlige og etterspurte må vi tenke nytt om hvordan vi presenterer oss, og hvordan vi formidler budskapet. Vi må bli bedre på å formidle hva vi står for som organisasjon.

Arbeidsplanen for kommende periode har derfor formidling som hovedverktøyet for å nå ut med og skape forståelse for kampsakene våre. Organisasjonen skal arbeide aktivt med å formidle faktabasert informasjon på en måte som er relevant og tilgjengelig for målgruppene. Uten en vellykket formidlingsstrategi og gjennomføring av konkrete tiltak vil vi ikke lykkes med å øke kunnskapsnivået, interessen og oppslutningen til kampen vår.

Arbeidsplanen legger opp til langt færre tiltak enn tidligere planer. Det legges vekt på involvering av alle nivå i organisasjonen. Videre legges det vekt på en tett oppfølging av arbeidsplanen for å sikre at hele organisasjonen arbeider i takt.

Nei til EU – en viktig og tydelig aktør i samfunnsdebatten

Et av de viktigste målene for Nei til EU skal være å framstå som en tydelig stemme i kampen mot medlemskap i Den europeiske unionen og for å få erstattet EØS-avtalen med en jevnbyrdig handelsavtale. Vi må være en organisasjon som blir lagt merke til, som er aktuell og relevant, og som vurderes som en viktig del av samfunnsdebatten. For å få til dette må organisasjonen gjøre seg relevant som kunnskapsleverandør og som aktiv deltaker i enhver debatt hvor våre kampsaker diskuteres. Dette krever oppbygging av kunnskap i alle ledd i organisasjonen, fra lokallag, fylkeslag og til sentral organisasjon og ledelse. Kunnskapen må nå ut til organisasjoner og de politiske miljøene. For at vi skal gå i takt i arbeidet med å nå målene våre, kreves en aktiv, tydelig og inkluderende ledelse som evner både å engasjere og involvere.

Vi må være en organisasjon som er attraktiv for samarbeid, både for det politiske miljøet og for fagbevegelsen, utdanningsinstitusjoner, miljø- og naturvernorganisasjoner med flere.

For å nå vårt mål om å vinne flere saker og få gjennomslag for våre synspunkt må vi være aktive og på offensiven, og vi må bygge all vår argumentasjon på fakta og dokumenterbar informasjon. Det handler om å få informasjon om EU og EØS ut til folket, få tvilerne over på vår side, og aller helst overbevise meningsmotstandere om at våre synspunkt faktisk veier tyngst.

Mediebildet har endret seg betydelig, stadig flere, og spesielt unge, får nyhetene sine fra sosiale medier. Dette må Nei til EU ta hensyn til i sitt formidlingsarbeid.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Utrede innkjøp av eksterne tjenester i arbeidet med markedsføring av organisasjonen og i utarbeiding av en konkret formidlingsstrategi.
- Tidlig i landsmøteperioden utarbeide en plan for best mulig oppfølging og gjennomføring av den vedtatte arbeidsplanen med vekt på hovedmålet om tydelig formidling.
- Involvere fylkeslagene i arbeidet og legge til rette for et utstrakt samarbeid med fylkeslagene for å sikre medvirkning, engasjement og aktivitet i hele organisasjonen.
- Utarbeide plan for arbeids- og oppgavefordeling blant styrets medlemmer, og sikre at styret er en synlig og aktiv aktør i hele organisasjonen.
- Sette i gang nødvendige opplæringstiltak både sentralt og lokalt, for ansatte og tillitsvalgte, innenfor rammen av tilgjengelige ressurser, og med aktiv involvering av fylkeslagene.
- Gjøre organisasjonen i stand til å handle raskt i saker som krever snarlig reaksjon og handling.
- Være oppdatert på medier og journalister som dekker tema som er relevante for Nei til EU, og ha verktøy for målrettet innsalg av kommentarer og nyheter i mediene.
- Bruke sosiale medier i større grad, for å spre informasjon som når flere.
- Utarbeide hensiktsmessig opplysnings- og informasjonsmateriell med spesielt fokus på relevante og aktuelle politiske saker, samtidig som distribusjonskanaler for best mulig spredning av slikt materiell skal vurderes nøye.
- Ta i bruk distribusjonsordningen Subject Aid til bruk i skolene.
- Utarbeide en nettressurs for videregående skole med lettforståelig og kategorisert informasjon til bruk i undervisningen.
- Utvikle den eksisterende kunnskapsbanken på Nei til EUs nettsider for å gjøre den lettere tilgjengelig.
- Videreutvikle og styrke utredningsarbeidet i Nei til EU, for å ha godt nok grunnlag for den kunnskapen som skal videreformidles.
- Utarbeide rapporter om gjennomføring av arbeidsplanen for framlegging på rådsmøtene i landsmøteperioden.
- Gjennom målrettet politisk arbeid legges grunnlaget for å rekruttere nye medlemmer. Nei til EU skal vokse til minst 19 000 betalende medlemmer i løpet av perioden.
- Bygge på bredden i alliansen og kunnskapsbasert argumentasjon i lokal formidling, særlig i viktige lokale konfliktsaker, ved blant annet bruk av lokalmedia.
- I større grad samarbeide med Ungdom mot EU om å bygge en sterk ung nei-bevegelse.

Erstatt EØS-avtalen

Nei til EU har som mål å erstatte EØS-avtalen med en handelsavtale basert på gjensidige forpliktelser og ansvar, og med respekt for folkestyre og suverenitet. EØS-avtalen er, i tillegg til å være en handelsavtale, en politisk avtale som krever at Norge skal innordne seg Den europeiske unionens politikk når dette er formålstjenlig for unionen. EUs ønske om en europeisk union, en føderasjon der nasjonalstatenes selvstyre må vike for overnasjonal politikk, gjenspeiles også i hvordan EØS-avtalen ensidig påvirker Norges politikk og selvstendighet.

Dette er åpenbart en fare for det norske demokratiet, og det reduserer Norges suverenitet på en rekke viktige politikkområder. Skiftende regjeringer de siste 30 årene har vist liten, om noen, vilje til å bruke EØS-avtalens vetorett (også kalt reservasjonsretten).

Dette har blitt satt på prøve spesielt de senere årene. Norges selvråderett på det energipolitiske området er sterkt redusert. Forsøk på å avvike fra unionens krav har møtt motstand, og det vises til Norges forpliktelser i henhold til EØS-avtalen. Dette har tilspisset seg i diskusjonen om innføring av Energipakke 4 hvor vi har erfart direkte trusler fra unionens kommissær på området, noe som kan tolkes som at vi i realiteten ikke har noe valg.

Og dette er sakens kjerne. Selv om avtalen har bestemmelser om handlingsrom og til og med vetorett, er vi i dag i en situasjon der vi blir fortalt at vi ikke har noe valg så lenge vi er bundet av nettopp EØS-avtalen.

Det gjennomgående i de tiltakene som listes opp under dette punktet er formidling. Hvordan vi lykkes i vår kamp om å få erstattet EØS-avtalen med en normal handelsavtale, vil avhenge av om vi lykkes med å formidle faktabasert informasjon om at avtalen truer norsk suverenitet og folkestyre. Denne informasjonen skal også forberede velgerne på de problemene som vil møte oss i forhandlingene med EU.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Gjennom et solid kunnskapsgrunnlag og aktivt utadrettet informasjonsarbeid vise hvordan EØS-avtalen ikke bare griper inn i, men også overstyrer norsk politikk på viktige samfunnsområder.
- Arbeide for at alle nivå i organisasjonen involveres og er forberedt på å møte motargumenter i enhver debatt hvor våre kampsaker om EØS reises.
- Prioritere å selv ta initiativ til debatter, og til å reise spørsmål og saker som er relevante og aktuelle, og hvor EØS-avtalens bestemmelser klart griper inn i det nasjonale, regionale og lokale selvstyret.

- Drive aktivt informasjonsarbeid om de alternativer til EØS-avtalen som finnes ved å vise til eksisterende handelsavtale fra 1973 og til andre lands avtaler med unionen.
- Bruke NOU 2024:7 og Folkestyreutvalgets rapport om EØS-avtalen aktivt i argumentasjonen mot EØS-avtalen.

Uavhengig miljø- og klimapolitikk

Nei til EU ønsker en ambisiøs og folkelig klimapolitikk som kutter utslipp lokalt og globalt.

Norge har valgt å følge EUs klimapolitikk både ved å delta i kvotesystemet og ved å inngå klimaavtaler med EU. Kvotekjøp endrer ikke utslipp globalt. Våre styresmakter må føre en miljø- og klimapolitikk i tråd med FNs bærekraftsmål, ikke innordne seg EU. Kvotesystemet er slik at de rikeste landene kan kjøpe seg fri. Dette bremser farten på utslippskutt i Norge.

EU ønsker klimakutt på enkelte områder, men presser på for å øke norsk gassutvinning. I dag leverer Norge om lag 25 prosent av EUs samlede forbruk av gass, og norske myndigheter har lovet å øke eksporten.

EUs Green Deal-strategi skal gjøre EU klimanøytralt innen 2050, men EU er ikke i rute for å nå sine klimamål. EUs frie flyt i markedet og vekstpolitikk gjør det umulig å nå miljømålene. Green Deal legger opp til en voldsom vekst i forbruket av mineraler og metaller, og legger et hardt press på utbygging i naturen - både i EU og andre land. Utbygging av ny, utslippsfri energi må ta hensyn til sårbar natur og underlegges demokratiske prosesser. Lokale myndigheter må opprettholde og styrke innflytelsen, og det må tas sosiale hensyn.

Klima- og miljøproblemene er globale, og verden er større enn EU. Når Norge står utenfor EU, har vi vår egen stemme i forhandlinger om blant annet klima og naturmangfold. Vi har da et større handlingsrom til å være en pådriver.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Arbeide for at Norge fører en selvstendig og rettferdig miljø- og klimapolitikk, som ikke lar seg styre av EU/EØS-regler.
- Vise hvordan Norge har vært og kan være et foregangsland for klima, miljø og naturmangfold utenfor EU.
- Synliggjøre internasjonalt klimasamarbeid og mangler ved EUs klimapolitikk.
- Avklare konsekvensene for EU sin energipolitikk og natur- og miljøpolitikk, når EU endrer strategien ved å nedtone EUs Green Deal.

- Utarbeide og formidle informasjon om hvordan EØS-avtalen begrenser norsk klimapolitikk og truer naturen vår.
- Skolere egen organisasjon om EUs klimapolitikk og hvilke konsekvenser den har for Norge.
- Søke samarbeid med miljø-, klima-, natur- og friluftsansjoner.

Energipolitikk

Gjennom EØS-avtalen er Norge bundet til et europeisk strømmarked som ikke fungerer. Vi opplever strømpriser som svinger voldsomt, og når vi trenger strømmen mest, er prisen ofte skyhøy. Strøm, som før hadde en regulert pris, er nå blitt en markedsvare på børs.

EUs energiunion gjør energi til den femte friheten i det indre markedet. Strømmarkedet i Norge blir regulert av RME, som gjennomfører EØS-regelverket og pålegg fra EUs energibyrå ACER, formelt via EØS-tilsynet ESA. Regulering av strømeksporten til EU-land av hensyn til strømprisen i Norge er forbudt. Dermed importerer vi høye strømpriser fra kontinentet.

Kraftkrevende hjørnesteinsbedrifter kan bli lagt ned på grunn av strømprisen, og bedriftene kan ikke motta strømstøtte fordi det ville være i strid med EUs konkurranseregler.

Energipakke 4 vil binde oss enda tettere til EUs standarder og til et europeisk strømmarked. EUs energibyrå ACER får enda mer myndighet, og vi blir pålagt å gjøre 70 prosent av kapasiteten i utenlandsforbindelsene tilgjengelig for markedet. Energipakke 4 er ikke et egnet redskap for å redusere klimautslippene i Norge. Fornybardirektivet vil overkjøre lokaldemokratiet og hensynet til sårbar natur.

Alternativet til EUs energiunion er nasjonal politisk kontroll med krafta for en strømpris som tjener norsk økonomi, sosiale behov, klimamål og naturvern. Prisen må stå i forhold til produksjonskostnadene, og ikke blåses opp av spekulasjon og et marked som ikke fungerer.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Utrede og formidle konsekvensene for natur og miljø samt økonomi og arbeidsplasser ved norsk tilknytning til EUs energiunion.
- Videreføre alliansearbeidet for nasjonal politisk kontroll med krafta, herunder regulering av krafteksport og strømpris.
- Kreve at vetoretten i EØS brukes mot EUs energipakke 4, ved å synliggjøre konsekvensene for suverenitet på energiområdet.

- Ved politisk behandling av direktivene som inngår i Energipakke 4, skal NTEU kreve at direktivene må behandles samlet, og at de ikke kan innføres med mindre enn tre fjerdedels flertall for dette på Stortinget, jf. grunnlovsparagraf 115.
- Nei til EU skal i sitt mediearbeid prioritere mobilisering mot EUs energiunion og EUs fjerde energipakke, spesielt den lokale mobilisering i konfliktområdene.
- Arbeide for at strømmen frikobles fra markedet, og blir gjort om fra vare til samfunnsgode.
- Strøm er en mangelvare som skal prioriteres etter samfunnsnytte. Nei til kryptovaluta, datasentre som ikke har offentlige formål og elektrifisering av sokkelen med landkraft.
- Nei til ny Danmarkskabel når Skagerak 1 og 2 når sin tekniske levealder.
- Utbygging av nettet skal skje etter nasjonale interesser, ikke for at Norge skal bli EUs batteri.

EUs helseunion

Helse er ikke en del av EØS-avtalen og helsepolitikk er nasjonalstatenes ansvar, jf. artikkel 168 i Lisboa-traktaten. I desember 2023 ble det klart at EU-kommisjonen åpner for norsk deltakelse i EUs helseunion. EUs helseunion reiser spørsmålet om nasjonal sjølråderett og politisk styring på helseområdet. Myndighet flyttes til EU-nivået, og markedstenkningen gjør seg sterkt gjeldende. At Norge skal inn i helseunionen begrunnes med beredskap, men åpner også opp for tettere integrering med det indre marked. EUs målsetning om mer grensekryssende helsetjenester øker risikoen for spredning av pandemier og antibiotikaresistente bakterier. Fri bevegelse av arbeidskraft i EU/EØS, innenfor helsesektoren, vil også kunne bidra til dette.

Den frie markedsliberalismen vil konkurrere med det offentlige helsevesenet, og EU-kommisjonen ønsker at det skal være lettere for private selskaper å få tilgang til personsensitive helsedata. Dette er en stor sikkerhetsrisiko.

Det har oppstått kø for godkjenning av medisinske produkter i EU, som kan bety at det tar unødvendig lang tid før et nytt legemiddel tas i bruk. Når mange produsenter velger å ikke prioritere det europeiske markedet på grunn av EU-rammeverket, gjør det oss ekstra sårbare i krisesituasjoner. Kravet fra EU om harmonisering kan føre til at standarden på norsk helsevesen går ned.

Graden av offentlig styring og organisering av helsesektoren er såpass ulik i EU-landene at harmonisering kan ta lang tid. Likevel er det tydelig hvilken retning EU ønsker. Private helseinteresser er aktive i Brussel, og arbeider for et indre marked for helsetjenester der behandling ved private sykehus dekkes helt på linje med offentlig behandling. Det vil føre til langt mer privatisering. Helsevesenet vårt er av avgjørende betydning, og skal

være et offentlig gode, finansiert via offentlige midler. Det skal styres av norske politikere, ikke av EU.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Spre kunnskap om EUs helseunion i befolkningen.
- Søke samarbeid med organisasjoner på helsefeltet som er kritiske til helseunionen.
- Søke samarbeid med berørte fagforeninger.
- Komme på i medier med innlegg og redaksjonelle saker om EUs helseunion,
- Arbeide målrettet overfor politiske partier slik at tilslutning til EUs helseunion ikke blir godkjent.

Arbeidsliv

EØS-avtalen er en dynamisk avtale som fremmer markedsliberalisme på bekostning av fagbevegelsen. Vår tilslutning til EØS-avtalen innebærer at Norge har godtatt de traktatfestede fire frihetene og markedsliberalismen som politisk plattform. EUs lovgivning står over norsk lov på EØS-relevante områder, det gjelder også i arbeidslivet.

Fri flyt av arbeidskraft og tjenester, fri etableringsrett, forbud mot konkurranseregulerende tiltak og forbud mot statlige støtteordninger har sin pris. Arbeidslivskriminalitet og sosial dumping, useriøse arbeidsgivere, stor økning av formidlingstjenester for arbeidskraft og til dels uklare eierforhold på arbeidsgiversiden er synlige skadevirkninger. Norges forsøk på å endre og stoppe denne utviklingen har møtt motstand i EU. EØS-tilsynet ESA hevder at for strenge krav til seriøsitet i arbeidslivet står i motstrid til de vedtatte frihetene.

Lønns- og arbeidsvilkår har dårlige kår når arbeidslivet preges av mangel på faste ansettelser, lavere organisasjonsgrad og utstrakt bruk av bemanningsselskaper, noe også deler av fagbevegelsen har reagert på. Fellesforbundets landsmøte i 2023 gjorde vedtak som viser en mer skeptisk holdning til EØS-avtalen.

Som et resultat av den frie etableringsretten ser vi selskaper med uklar eierstruktur, kritikkverdige arbeidskontrakter og en økning av enkeltpersonforetak der fast ansettelse burde ha vært normalen. Organisasjonsgraden går ned. Manglende språkkunnskaper og kortvarige arbeidsforhold gjør integrering i det norske samfunnet utfordrende, noe som også gjør seg gjeldende på arbeidsplassen. Konkurransen om arbeid presser lønnsnivået nedover.

Norge har en god arbeidslivsmodell, og det er viktig at denne ikke svekkes. Her, som på andre viktige samfunnsområder, kan Nei til EU spille en rolle ved å formidle informasjon,

spredde kunnskap og synliggjøre hvordan vår tilknytning til EU gjennom EØS-avtalen kan føre til angrep på den arbeidslivspolitikken som vi mener bør gjelde i landet vårt.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Synliggjøre hvordan EUs arbeidslivspolitikkk svekker arbeidernes rettigheter, og hvordan spesielt kvinner, lavtlønnede og utsatte grupper rammes.
- Gjøre kjent enhver inngripen i norsk arbeidslivslovgivning som har til hensikt å svekke arbeidstakers rettigheter og som påføres oss gjennom EØS-avtalen.
- Synliggjøre hvordan EØS-avtalen påvirker norsk arbeidsliv og velferdsstaten, gjennom blant annet åpne møter og webinarer i samarbeid med fagbevegelsen. Her skal man spesielt få frem hvordan dette påvirker unge arbeidstakere og kvinner.
- Sette fokus på hvordan utenlandske arbeidstakere er spesielt sårbare for sosial dumping.
- Samarbeide mer aktivt med arbeidslivets aktører på lokalt, regionalt og nasjonalt nivå for å unngå svekkelse av norsk arbeidslivspolitikkk.

EUs feilslåtte økonomiske politikk

EU har siden eurokrisen i 2008 sakk bak, med en svakere økonomisk utvikling enn for eksempel Kina og USA. En av grunnene til dette er hvordan eurolandene taklet krisen, og hvordan de har ført penge- og budsjettpolitikken.

Bankene måtte reddes i 2008, men det kostet enorme summer. Flere av eurolandene fikk en uhåndterbar gjeld. Etter Maastricht-traktaten skal eurolandene ha maksimum tre prosent underskudd på statsbudsjettet og en statsgjeld på maks 60 prosent av BNP. Men de lånene de hadde tatt for å redde bankene gikk langt over dette, og for å betale dem tilbake måtte man føre en sparepolitikk. De knep inn på budsjettene, og det gikk ut over skole, helse og velferd. Folk flest har blitt rammet av inflasjon, stigende bokostnader og kutt i statsbudsjettene, og forskjellene mellom folk øker.

Blir Norge medlem av EU vil vi også være forpliktet til å gå inn i pengeunionen, men Norge er annerledes enn eurolandene. For eksempel importerer eurolandene mye energi, mens Norge er en eksportør. Vi har penger på bok, vi har høy sysselsetting og vi har høy offentlig velferd. Skulle vi havne i EU, vil vi ikke kunne styre pengepolitikken, og statsbudsjettet skal til forhåndskontroll hos EU.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Vise verdien av å ha krona som egen valuta, blant annet for sysselsetting og norsk næringsliv.
- Formidle erfaringer fra EU-land om virkninger av unionens økonomiske politikk og euroen, blant annet hvordan EUs kuttpolitikk fører til privatisering og utarming av skole, helse og sosialbudsjettene.

Landbruk, fisk og beredskap

Beredskap handler om et velfungerende sivilsamfunn. Det dreier seg om spredd bosetting og sikkerhet for livsnødvendige varer og tjenester som transport, energi, medisiner og matforsyning.

Det har det siste året vært bondeopprør med store opptøyer og demonstrasjoner i flere europeiske land. En del av dette bunner i misnøye med EUs politikk. Det drives også et svært intensivt landbruk i deler av Europa, noe som gir store utfordringer for dyrehelsen og med forurensning av blant annet grunnvannet. Dette må på et tidspunkt gjøres noe med, og en konsekvens av det er at det vil redusere våre muligheter til import av mat fra Europa. Når den dagen kommer er det viktig at vi har egen produksjon og beredskap på plass.

Norge er et av de fremste landene i Europa når det gjelder mattrygghet og dyrevelferd, med lav antibiotikabruk og uten fare for salmonella og andre sykdommer vi mennesker kan få gjennom mat. Norskprodusert mat er noe av det tryggeste vi kan spise. Bruksstrukturen vi fremdeles har i Norge, med spredt bosetting og relativt små enheter, er en garanti for at vi kan fortsette å ha verdens tryggeste mat.

I dag er ikke det norske landbruket en del av EØS-avtalen, men ifølge artikkel 19 skal landbruksvarer gradvis bli integrert i det frie markedet. Dersom dette skjer mister vi kontrollen over landbruket, og vi risikerer å bli utkonkurrert av det europeiske landbruket.

Norge har i dag en selvforsyning på vel 40 prosent av landbruksvarer, noe som er svært lavt i forhold til andre vestlige land. Vi har mulighet til å øke selvforsyningen av mat kraftig, noe som er en viktig del av vår beredskap, men det forutsetter at vi opprettholder og ivaretar landbruket vårt. Nei til EU støtter at bønder skal ha inntekt å leve av for å sikre matberedskapen.

I tillegg har vi vår bærekraftige og viktige ressurs langs kysten, villfisken. Denne ressursen må bearbeides i Norge og ikke i hovedsak eksporteres som råvare. Kystsamfunnene må igjen være del av vår egen matvareproduksjon og beredskap. Vårt

gode lowverk mht fiskeri må følges slik at vi sikrer bærekraftige fiskebestander og sysselsetting og bosetting langs kysten.

Norge har også et stort ansvar for artsmangfoldet og sårbare naturområder i havet. Med våre store havområder, vil det overfiske og rovdriften som EU sine trålerflåter vil forårsake med et EU-medlemskap, medføre stor skade på naturmiljø og artsmangfold.

Vi kan ikke regne med at andre land skal komme til vår redning dersom det blir en matkrise, og derfor må vi sørge for å sikre oss selv.

Videre er det viktig å fortsette arbeidet med faggruppen som undersøker situasjonen når det gjelder norsk digital sjølråderett, og hvordan EØS-avtalen påvirker dette.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Legge press på stortingsrepresentanter, spesielt de på nei-siden og de som er for norsk landbruk, om å stoppe tollfri import eller reforhandle artikkel 19 i EØS-avtalen, slik at norsk landbruk ikke blir en del av det frie markedet.
- Bidra til at alle forsøk fra EU på å få økt tilgang til fisk i norske farvann avvises.
- Påvirke politikere slik at norsk selvforsyningsgrad økes.
- Styrke samarbeidet med bonde- og fiskeriorganisasjonene.
- Jobbe for at norsk beredskapspolitikk skal være mest mulig uavhengig av EU.
- Se på norsk matproduksjon i lys av FNs mål om at stater og regioner må kunne være selvforsynte med mat.

EUs militære oppbygging

I hele Europa er det en økning i høyreekstremisme, og Russlands invasjon av Ukraina, konfliktene i Midt-Østen samt presidentvalget i USA, har bidratt til økt usikkerhet for hele Europa. Dette i seg selv er grunn til bekymring, men med innskrenking av demokrati og ytringsfrihet i flere europeiske land er dette en spesielt skremmende utvikling, som bør tas i betraktning når man snakker om sikkerhetspolitikk.

Nei til EU er imot at militæret skal styres av en overnasjonal europeisk union, og ser store konsekvenser og utfordringer ved en EU-hær og å gi EU-byråkrater militær makt. Dette spesielt fordi Den europeiske unionen har vurdert å fjerne vetoretten tilknyttet utenriks- og sikkerhetspolitikk. Det norske forsvaret og heimevernet er, sammen med trygg matforsyning, noe av det viktigste vi har når det gjelder sikkerhet og beredskap. Vi må derfor styrke og ivareta disse. Dette blir spesielt viktig dersom EU bestemmer seg for å opprette en egen europeisk hær.

Nei til EU er forsvarstrategisk nøytral, og Norge er medlem i NATO. Dette gjør at vi kan si den situasjonen vi er i, ikke trenger en ny militær EU-allianse.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Skape oppmerksomhet i media om hvorfor vi er imot en felles europeisk hær.
- Slå tilbake ja-sidens skremselspropaganda om Norges sikkerhet utenfor EU.

Internasjonal solidaritet

Verden er et større fellesskap enn det EU kan tilby. Å stå utenfor EU er en forutsetning for at Norge kan føre en selvstendig, solidarisk handels- og utenrikspolitikk og tale med en uavhengig stemme i internasjonale fora. EUs handelspolitikk hindrer at landene i sør får en demokratisk forankret utvikling med sikte på å bygge egen industri og egne institusjoner. I stedet forblir de leverandører av råvarer og importerer dyr teknologi fra Vesten.

Gjennom Schengen-samarbeidet knyttes Norge til EUs usolidariske flyktning- og asylpolitikk. EU-byrået FRONTEX er kritisert for brudd på menneskerettighetene, og bidrar til at mennesker på flukt drukner i Middelhavet. Dessuten betaler EU blant annet Tyrkia og Egypt milliarder av kroner for å holde migranter unna Europa. Kvinner og barn på flukt er ekstremt sårbare for vold og seksuelle overgrep, både på reisen til Europa og i flyktningleirene. De er også sårbare for menneskehandel.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Synliggjøre EUs usolidariske politikk gjennom sosiale medier.
- Komme på med leserinnlegg eller redaksjonelle saker i medier som særlig når en målgruppe som er opptatt av internasjonal solidaritet.
- Samarbeide med solidaritetsbevegelsen om for eksempel handel- og flyktningpolitikk.
- Samarbeide med likesinnede i Europa i vår felles kamp mot EUs usolidariske politikk

Stortingsvalget 2025

Flere partier ønsker at medlemskap i EU skal være en del av valgkampen foran stortingsvalget i 2025. Vi viker ikke tilbake for en EU-debatt, og vi må være forberedt på å være en aktiv aktør også i valgpolitisk sammenheng. Imidlertid må Nei til EU bruke valgkampen til å primært få satt fokus på behovet for oppsigelse av EØS-avtalen, gjennom påvisning av de konkrete negative utslagene avtalen har for folk flest, og for viktige samfunnsområder og selve folkestyret i Norge.

Hovedargumentet til EU-tilhengerne er at vi gjennom et medlemskap får medbestemmelse. Gjennom saklig og faktabasert informasjon må vi evne å vise at denne medbestemmelsen er en illusjon. Norge har omkring én prosent av EUs

befolkning, noe som også vil si at vår innflytelse i beslutningsprosesser i unionen vil være minimal.

EØS-avtalens negative konsekvenser kommer i økende grad til syne i mange av de politikkområdene som er relevante for avtalen. Og det er mange. Spørsmålet i valgkampen må være hvilken retning vi ønsker at norsk politikk skal ta. Skal vi akseptere økende tap av suverenitet, noe som igjen vil svekke folkestyret, eller skal vi styrke oss som en selvstendig og uavhengig nasjon som samarbeider med EU og resten av verden?

Nei til EU må videreutvikle gode samarbeidsformer med de som sympatiserer med våre kampsaker, og vi må også være en organisasjon som vinner flere tilhengere for vårt syn. Vi må synliggjøre de ulike partiene sine standpunkt i EU-saken og om EØS-avtalen. Den overordnede kampen er å sikre en politisk plattform som fortsatt ønsker et selvstendig Norge, der folkevalgte tar avgjørelser på vegne av folket, og der norsk suverenitet bevares uten å bære preg av nasjonalisme og proteksjonisme.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Utarbeide en plan for målrettet arbeid i valgkampen, og ha denne klar i god tid før valgkampen starter for fullt våren 2025. Fylkeslagene skal involveres.
- Videreutvikle samarbeid, sentralt og lokalt, med sympatiserende parti og sørge for at dette arbeidet starter tidlig i valgkampen.
- Utarbeide målrettet informasjonsmaterieell, hvor målgruppe og formidlingskanaler vurderes ut fra hensiktsmessighet og kostnad. En egen valgavis for valgkampen vurderes ut fra samme kriterier.
- Starte et valgkampsamarbeid med Ungdom mot EU.

Folkebevegelsen og organisasjonen Nei til EU - en sterk organisasjon med tydelig ledelse

Nei til EU skal være en premissleverandør, kunnskapsbank og troverdig kilde i EU-debatten. For å lykkes er vi avhengige av en sterk og aktiv organisasjon som innehar tilstrekkelig kunnskap, og som evner å formidle denne. En sterk og tydelig organisasjon med et klart budskap vil i seg selv være viktig for å tiltrekke seg nye medlemmer. Medlemmene er en viktig ressurs som enkeltmedlemmer, tillitsvalgte i lokal- og fylkeslag, samt i de sentrale styrende organ.

Ved å gjøre oss relevante, troverdige og synlige i samfunnsdebatten, legger vi grunnlaget for å ikke bare beholde eksisterende medlemmer, men også rekruttere nye.

Samarbeidet med Ungdom mot EU er viktig for å sikre rekruttering og en videreføring av kampen mot medlemskap og for oppsigelse av EØS-avtalen.

God og inkluderende ledelse på alle nivå er viktig for at Nei til EU skal nå sine mål. Alle med tillitsverv tar både et politisk og organisatorisk ledelsesansvar og skal bidra til å skape en trygg og inkluderende organisasjon.

Å utvikle organisasjonen for å sikre at vi leverer troverdig og etterrettelig informasjon, krever solid og aktuell skolering i alle nivå i organisasjonen.

Vedtatte arbeidsplan med tilhørende budsjett danner utgangspunktet for all aktivitet i organisasjonen.

Styret skal ta initiativ til og ha ansvar for følgende tiltak:

- Involvere fylkeslagene i arbeidet med å få til et godt samarbeid i hele organisasjonen.
- Identifisere og prioritere områder for skolering med utgangspunkt i gjeldende arbeidsplan og tilgjengelige ressurser gjennom aktivt samarbeid med fylkeslagene.
- Være til stede på relevante arenaer der folk møtes for å drive opplysnings- og skoleringsarbeid.
- Opprettholde og øke tallet på medlemmer ved at hele organisasjonen tar formidlingsarbeidet på alvor.
- Arrangere seminarer som tilbyr kunnskap og informasjon på aktuelle og relevante samfunnsområder til internt bruk for medlemmer, men også for å nå samfunnsaktører som er opptatt av de spørsmål og kampsaker vi reiser.
- Nei til EU skal jobbe strategisk med rekruttering og integrering av innvandrere.